

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 11. 5. 2022 **odvolání státního zástupce** Krajského státního zastupitelství v Brně a **obžalovaného: P. K.**, narozený XXXXX v XXXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Rapotice, proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2021, č. j. 11 T 40/2021-3330 a v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Šárky Dufkové a soudců JUDr. Miloše Žďárského a Mgr. Josefa Tatička rozhodl

takto:

1. Podle § 258 odst. 1 písm. d), e) odst. 2 trestního řádu se z **podnětu odvolání státního zástupce** napadený rozsudek **zrušuje ve výroku o nepodmíněném trestu odnětí svobody**.

Podle § 259 odst. 3 písm. a), odst. 4 trestního řádu **odvolací soud rozhoduje** tak, že

Obžalovaný P. K., narozený XXXXX v XXXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici MS ČR XXXXX

se odsuzuje

I. jednak za trestnou činnost uvedenou **pod bodem ad. x a I.** napadeného rozsudku a **za sbíhající** se trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl pravomocně uznán vinným **rozsudkem Okresního soudu Frýdek – Místek ze dne 21. 9. 2015, č. j. 6 T 132/2013-766**, který nabyl právní moci tímž dnem a za sbíhající se zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku a přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku, jímž byl pravomocně uznán

vinným rozsudkem Okresního soudu v Karviné, pobočka v Havířově, ze dne 27. 8. 2013, č. j. 102 T 149/2012-744, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 11. 2013, sp. zn. 5 To 356/2013, který nabyl právní moci dne 13. 1. 2013,

podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 a § 45 odst. 1 trestního zákoníku k souhrnnému společnému trestu odnětí svobody v trvání

5 (pěti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **se** současně **ruší** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Frýdek – Místek ze dne 21. 9. 2015, č. j. 6 T 132/2013-766 a výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Karviné, pobočka v Havířově, ze dne 27. 8. 2013, č. j. 102 T 149/2012-744, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 5 To 356/2013, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

II. a dále za trestnou činnost uvedenou **pod body ad. II. a III.** napadeného rozsudku a za sbíhající se zločin podplácení dle § 332 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a zločin podplácení dle § 332 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, jimiž byl pravomocně uznán vinným **rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 21. 9. 2018, č. j. 5 T 93/2018-1178 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 11. 12. 2018, č. j. 8 To 419/2018-1226**

podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání

5 (pěti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **souhrnný trest propadnutí věci**, a to externí disk WD Elements černé barvy, označen XXXXX včetně kabelu, útržek papíru se jménem P. K. a dalšími údaji, uložené u Policie ČR.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **se** současně **ruší** výroky o trestech z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 21. 9. 2018, č. j. 5 T 93/2018-1178 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 11. 12. 2018, č. j. 8 To 419/2018-1226, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

2. Podle § 256 trestního řádu se **odvolání obžalovaného zamítá**.

3. Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Městský soud v Brně uznal obžalovaného vinným tím, že spáchal

v bodech x a I:

- zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku,

v bodech II a III:

- dvojnásobný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku, dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku,

v bodech x, I, II a III:

- trojnásobný přečin neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 1 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2015,

v bodech x, I, II a III:

- trojnásobný přečin neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a), b), c), d), odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku,

kterých se dopustil způsobem popsaným v napadeném rozhodnutí poté, kdy podle § 45 odst. 1 trestního zákoníku byl zrušen výrok o vině o pokračujícím zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku, přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 1, 2 písm. b), c), odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b), d) trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 18. 8. 2015 č. j. 1 T 72/2014-863, který nabyl právní moci dne 5. 9. 2015, jakož i další výroky, které měly v uvedeném výroku o vině svůj podklad, včetně výroku o trestu z rozsudku Okresního Frýdek - Místek sp. zn. 6 T 132/2013 ze dne 21. 9. 2015, který nabyl právní moci tímž dnem, jímž byl v rámci souhrnného trestu zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 18. 8. 2015 č. j. 1 T 72/2014-863, který nabyl právní moci dne 5. 9. 2015.

Trestného jednání pod body ad. x + I se obžalovaný dopustil v období od 14. 10. 2012 do 9. 10. 2013, kdy překonal zabezpečení e-mailových schránek poškozených osob, kam následně bez vědomí jejich uživatelů přistupoval a vyhledával e-mailové zprávy týkající se budoucích plánovaných plateb, takto vyhledané zprávy pak upravoval tak, že v nich změnil zejména čísla bankovních účtů tak, aby finanční prostředky z těchto plateb byly zaslány na jiné – jím zvolené bankovní účty a jednal tak pod body ad. x 1) až 5) a pod body ad. I 1. až 9., čímž způsobil celkovou škodu ve výši 919.243 Kč, dále pak totožným způsobem jednal v období od 10. 12. 2013 do 31. 3. 2014 pod body ad. II 1. až 11., čímž způsobil celkovou škodu ve výši 1.084.612 Kč a o způsobení celkové škody ve výši 1.770.111,50 Kč se pokusil a dále pak totožným způsobem spáchal trestné jednání v období od 28. 4. 2014 do 30. 4. 2015, popsanými pod body ad. III 1. až 14., kde způsobil celkovou škodu ve výši 1.989.092,69 Kč a o způsobení škody ve výši 147.276,36 Kč se pokusil.

2. Za to mu byl uložen společný a souhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 let se zařazením do věznice s ostrahou, za současného zrušení výroku o trestu ve věci Okresního soudu Frýdek-Místek pod sp. zn. 6 T 132/2013, dále pak Okresního soudu v Karviné sp. zn. 102 T 149/2012 a rovněž i ve věci Okresního soudu v Prostějově sp. zn. 1 T 72/2014. Dále pak byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to peněžitých prostředků ve výši 55.273,98 Kč a rovněž podle § 70 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci:

- notebooku zn. XXXXX bez servisní čísla, dodatečné číslo XXXXX, s diskem Seagate 320GB SD/N: XXXXX uloženého u M.J. (SKPV, odbor analytiky a kybernetické kriminality, oddělení kybernetické kriminality, Kounicova 24, Brno),
- flash karty Verbatim 8 GB XXXXX uložené u M.J. (SKPV, odbor analytiky a kybernetické kriminality, oddělení kybernetické kriminality, Kounicova 24, Brno),
- disku HD Seagate XXXXX uloženého u M.J. (SKPV, odbor analytiky a kybernetické kriminality, oddělení kybernetické kriminality, Kounicova 24, Brno),
- finanční hotovosti ve výši 64.000 Kč zajištěné při domovní prohlídce a uložené v depozitu Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, konkrétně na depozitním účtu č. XXXXX vedeném Českou národní bankou.

Dále byl obžalovanému uložen i trest propadnutí náhradní hodnoty, a to finančních prostředků ve výši 116.382,23 Kč zajištěných jako náhradní hodnota a nacházejících se na bankovním účtu č. XXXXX vedeném u mBank S.A., majitelky L. S.

3. O náhradě škody bylo rozhodnuto tak, že je obžalovaný povinen nahradit škodu poškozeným tak, jak je specifikováno ve výroku rozhodnutí dle § 228 odst. 1 trestního řádu.
4. Proti tomuto rozsudku podali odvolání jak státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, tak obžalovaný, který se rovněž vyjádřil i k odvolání státního zástupce.
5. Obžalovaný v podaném odvolání prostřednictvím obhájkyň konstatoje, že toto odvolání směřuje toliko do výroku o trestu, a to jak souhrnného trestu odnětí svobody v trvání 6 let, tak propadnutí věci, a to
 - disku Seagate XXXXX uloženého u M. J. (SKP, odbor analytiky a kybernetické kriminality, oddělení kybernetické kriminality, Kounicova 24, Brno) (dále také jako jen „Disk 1“),
 - disku HD Seagate XXXXX uloženého u M. J. (dále také jako jen „Disk 2“).

Obžalovaný ohledně uloženého trestu odnětí svobody v trvání 6 let namítá, že je mu navyšován trest, který mu byl uložen jako trest souhrnný v trvání 4 let a 3 měsíců, a tudíž je navýšen o 1 rok a 9 měsíců. Ve vztahu k Okresnímu soudu v Prostějově pod sp. zn. 1 T 72/2014 se přitom jedná o stále stejnou pokračující trestnou činnost, za kterou již byl v minulosti odsouzen. Dále připomíná, že od samého počátku s orgány činnými v trestní řízení spolupracoval, dobrovolně sdělil vstupní heslo ke svému zajištěnému počítači a zpřístupnil veškerá data v počítači. Detailně popsal veškeré své jednání a i přes procesní nepoužitelnost této výpovědi jako důkazu obžalovaný svoji trestnou činnost policejnímu orgánu objasnil a poskytl mu modus operandi. Připomíná, že bez zpřístupnění notebooku a popisu činnosti v průběhu domovní prohlídky by obžalovaný nebyl trestně stíhán. Tím, že zpřístupnil heslo k notebooku, přiznal svou vinu. Rovněž je obhajobou připomínáno, že bylo kontaktováno státní zastupitelství ohledně projednání možnosti uzavření dohody o vině a trestu, k čemuž se však státní zástupce následně již nevyjádřil. Co se týká doznání obžalovaného, tento prošel svůj notebook ASUS a žádal opakovaně o poskytnutí binární kopie disku anebo žádal o zpřístupnění „Disku 1“, aby do něj mohl nahlédnout a ztotožnit trestnou činnost, což bylo provedeno za přítomnosti kpt. M. J. u hlavního líčení a po ztotožnění dat obžalovaný se plně k trestné činnosti doznal. Soud prohlášení viny obžalovaného přijal. Obhajobou je připomínáno, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil velmi mladý, zneužíval návykové látky, což jeho trestnou činnost neomlouvá, nicméně sám obžalovaný je vděčný, že se ze závislosti dostal i díky tomu, že se dostal do výkonu trestu odnětí svobody. Nadále chce své mimořádné schopnosti v oblasti IT používat pouze řádným způsobem. Je připraven i nahradit škodu poškozeným. Tudíž uložený trest souhrnný společný v trvání 6 let považuje za nepřiměřeně přísný. Přehodnotil svoji dosavadní činnost, má zázemí u svých rodičů a žádá tedy o mírnější trest. Dále ohledně trestu propadnutí věci, a to „Disku 1“ – disk Seagate XXXXX: XXXXX uvádí, že tento disk nebyl bezprostředním výnosem trestné činnosti, nikterak nerozporuje skutečnost, že prostřednictvím softwaru uloženém na disku prováděl předmětnou trestnou činnost, a že jsou tedy dány okolnosti dle § 70 odst. 2

k propadnutí věci, neboť tato věc byla nástrojem k páčání trestné činnosti, kde však připomíná, že soud může tento trest propadnutí věci uložit, avšak nemusí. Žádá tedy o dobrodiní soudu, aby trest propadnutí disku nebyl ukládán. Obžalovaný si je vědom, že prostřednictvím softwaru uloženém na „Disku 1“ páchal předmětnou trestnou činnost, avšak má zde uložena i svá osobní data, kontakty a textové soubory. Žádá tedy o přehodnocení uloženého trestu propadnutí této věci. Ohledně trestu propadnutí věci „Disku 2“ – disk HD Seagate XXXXX uvádí, že se nejedná o bezprostřední výnos trestné činnosti ani o nástroj páčání. Má za to, že nebyly splněny zákonné podmínky pro uložení propadnutí této věci, když „Disk 2“ nešlo připojit, neměl žádný souborový systém na binární úrovni, byl zaplněn znaky a nebylo možné z disku získat žádná smysluplná data. Tento disk byl předmětem páčání trestné činnosti ve věci Městského soudu v Brně sp. zn. 5 T 93/2018 a má obžalovaný za to, že by de facto byl trestán za jinou trestnou činnost. Propadnutí věci tedy považuje za nezákonný postup a žádá o zrušení takového trestu.

Odvolání podané státním zástupcem krajského státního zastupitelství rovněž směřuje do výroku o trestu, a to nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 6 let, který byl uložen jako trest společný a souhrnný. Státní zástupce argumentuje tím, že trestné činy v napadeném rozsudku popsané pod body x a I, II a III nejsou v souběhu s trestnými činy k rozsudkům Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov pod sp. zn. 102 T 149/2012 a k rozsudku Okresního soudu Frýdek-Místek pod sp. zn. 6 T 132/2013. Státní zástupce poukazuje na to, že pod bodem x napadeného rozsudku jsou dílčí útoky pokračující trestné činnosti převzaté z rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 18. 8. 2015, č. j. 1 T 72/2014-863, tudíž zločin podvodu a přečiny neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací popsané v bodech x a I byly spáchány k datu ukončení pokračujících trestných činů jejich posledním útokem, tedy **dne 9. 10. 2013**. Dále pak tytéž trestné činy popsané pod bodem II byly spáchány 31. 3. 2014 a pod bodem III byly spáchány dne 30. 4. 2015. Všechny tyto tři skupiny trestných činů byly spáchány až po vyhlášení rozsudku Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov, č. j. 102 T 149/2012-744 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 11. 2013, sp. zn. 5 Tdo 356/2013, tedy až po datu 27. 8. 2013. Státní zástupce tedy navrhuje znovu rozhodnout o souhrnném trestu za sbíhající se trestné činy z rozsudku Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov, pod sp. zn. 102 T 149/2012 a ve věci Okresního soudu Frýdek-Místek pod sp. zn. 6 T 132/2013, jehož délku navrhuje v trvání okolo tří let a dále pak zvlášť rozhodnout o úhrnném společném trestu za sbíhající se trestné činnosti popsané pod body x a I, II a III a zde uložit úhrnný společný trest při horní hranici zákonné trestní sazby okolo 7 let. Zároveň je navrhováno zopakovat majetkové tresty uložené rozsudkem soudu I. stupně, když se státní zástupce vyjadřuje i ohledně notebooku, respektive disku Seagate. Zde státní zástupce poukazuje na to, že obžalovaný od poloviny roku 2013 do 30. 4. 2015 dosahoval maximálně efektivně a zároveň při maximálním zakrytí spojitosti své osoby s trestnou činností majetkový prospěch, přičemž si obžalovaný nechal finanční prostředky zasílat na účty bílých koní a část prostředků pocházející z trestné činnosti pomocí bitcoinových směnárů směnil na pseudoanonymní kryptoměnu Bitcoin. Ohledně výše navrhovaných trestů státní zástupce uvádí, že trestného jednání pod body II a III se obžalovaný dopouštěl již jako speciální recidivista ve zkušební době podmíněného odsouzení, přičemž z výsledků předešlého trestního řízení se nepoučil, naopak svou trestnou činnost zintenzivnil a sofistikoval na takové úrovni, že pro poškozené byla téměř neodhalitelná. Na druhou stranu státní zástupce konstatuje, že obžalovanému polehčuje, že učinil v poslední části hlavního líčení prohlášení o vině a netrval na provádění dalších důkazů a vydal heslo k notebooku ASUS, přičemž popsal svůj modus operandi a přiznal i to, že část prostředků z trestné činnosti směnil v bitcoinových směnárnách. Na druhou stranu je státním zástupce konstatováno, že hesla k šifrovanému disku HD Seagate XXXXX a šifrované flash kartě Verbatin 8 GB nikdy nevydal. Tudíž se v dosavadním průběhu trestního řízení nepodařilo tyto prostředky rozšifrovat. Stejně tak z trestné činnosti projednávané Městským soudem v Brně pod sp. zn. 5 T 93/2018 vyplývá, že jím získané bitcoiny na podkladě směny finančních prostředků získaných z trestné činnosti, má

i na disku HD Seagate XXXXX, jedná se o bitcoiny, které získal trestnou činností. To, že na předmětném disku bitcoiny jsou, vyplývá také ze značné snahy obžalovaného, a to i za pomoci spáchání trestného činu podplácení. Návrh obžalovaného, aby mu nebyl uložen trest propadnutí disků Seagate, specifikovaných v odvolání obžalovaného, nepovažuje státní zástupce za oprávněné. Naopak trest propadnutí obou disků je zákonný a případné zpřístupnění a navrácení disků by obžalovanému umožnilo získat přístup buď přímo k bitcoinovým peněženkám, nebo získat například tzv. „seed“ tvořený 12, 18 nebo 24 po sobě jdoucími anglickými slovy, které jsou vygenerovány při prvním použití bitcoinové peněženky a slouží pro bezpečnou obnovu kryptoměnové peněženky. Obžalovaný by tedy po obnově bitcoinové peněženky získal přístup k bitcoinům, které směnil za finanční prostředky získané z trestné činnosti. Obžalovaný po celou dobu trestního řízení směřoval právě k získání dat potřebných k tomu, aby získal přístup k části výnosu své majetkové trestné činnosti a vydal pouze taková hesla, aby tento cíl nebyl ohrožen. Státní zástupce má za to, že při ukládání trestů obžalovanému je nutné zohlednit, že trestný čin spáchal s rozmyslem, dopustil se více trestných činů, které páchal ze ziskuchtivosti, které v podstatě povýšil na úroveň svého povolání, přičemž způsobil větší škodu, a to na více poškozených. Na straně obžalovaného se zároveň jedná o speciální recidivu.

6. Krajský soud v Brně jako soud odvolací přezkoumal dle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž byla podána odvolání i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a dospěl k následujícím závěrům.
7. Odvolání obžalovaného a státního zástupce směřují toliko do výroku o trestu, když odvolací soud konstatuje, že soud I. stupně dospěl ke správným a úplným skutkovým zjištěním na základě důkazů provedených u hlavního líčení, které zhodnotil jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu a provedl odpovídající právní kvalifikaci. Odvolací soud se tedy zabýval toliko výroky o uložených trestech jakožto oddělitelnými výroky napadenými odvoláními.
8. U veřejného zasedání bylo doplněno dokazování, a to protokolem o ohledání dat z 23. 2. 2022, které předložil státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně v rámci vyjádření k návrhu obžalovaného, kdy byl proveden kriminalisticko-technický úkon, a to ohledání bitové kopie zde specifikované se zaměřením na software pro těžbu kryptoměny, a to stanovením postupu buď vyhledáním klíčových slov, pomocí regulárních výrazů nebo analýza pomocí forenzního nástroje Belkasoft a rovněž kontrola disku na přítomnost malware. Z protokolu ohledání dat je zřejmé, že ani jedním z těchto postupů nebyl nalezen žádný software na těžbu kryptoměn. Naopak byly nalezeny adresáře, kde se nacházel software sloužící jako peněženka pro virtuální měnu, a to na adresáři, který je rovněž v protokole specifikován. V každé složce XXXXX byla nalezena jedna peněženka pro virtuální měnu a podařilo se zajistit historii jednotlivých peněženek, kdy následně byly v peněženkách pro virtuální měnu zajištěny následující zde uvedené adresy pro doručení plateb. Dokazování bylo rovněž doplněno obsahem spisu Městského soudu v Brně sp. zn. 5 T 93/2018, a to zejména rozsudkem ze dne 21. 9. 2018, č. j. 5 T 93/2018-1178, jímž byl obžalovaný P. K. uznán vinným jednak zločinem podplácení dle § 332 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a rovněž zločinem podplácení dle § 332 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, jichž se dopustil v průběhu prosince 2017 a ledna a února 2018 společně s obžalovaným F. L. Zde byl obžalovanému P. K. uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let se zařazením do věznice s ostrahou a zároveň i trest propadnutí věci, a to externího USB disku WD Elements zde specifikovaném. Toto rozhodnutí nabylo právní moci ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 11. 12. 2018, č. j. 8 To 419/2018-1226, jímž bylo odvolání obžalovaného zamítnuto.

9. Odvolací soud se po doplnění dokazování ztotožnil s námitkami obsaženými v odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, i když se nemohl ztotožnit s jeho návrhem na ukládání trestu.
10. Odvolací soud se tedy nejdříve zabýval uloženým nepodmíněným trestem odnětí svobody, který byl soudem I. stupně uložen jako společný, úhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 let se zařazením do věznice s ostrahou, a to za veškerou trestnou činnost pod body x a I, II a III. V takovémto rozhodnutí soudu I. stupně je jednoznačně nutné konstatovat pochybení, když trestná činnost zde specifikovaná nemůže být v souběhu, neboť zcela zásadními jsou jednak rozhodnutí Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov, ve věci sp. zn. 102 T 149/2012, a to prvním odsuzujícím rozsudkem z 27. 8. 2013, který odděluje veškerou trestnou činnost spáchanou před tímto datem a dalším zásadním momentem je rozhodnutí ve věci Městského soudu v Brně pod sp. zn. 5 T 93/2018, kde byl odsuzující rozsudek vyhlášen dne 21. 9. 2018. Předně je nutné konstatovat, že nedošlo k pochybení, pokud soud I. stupně dle § 45 odst. 1 trestního zákoníku zrušil výrok o vině o trestné činnosti, za níž byl obžalovaný pravomocně odsouzen ve věci Okresního soudu v Prostějově ze dne 18. 8. 2015, č. j. 1 T 72/2014-863, která je ve výroku napadeného rozsudku obsažena pod bodem ad. x 1)-5), neboť je zcela zřejmé, že se jedná o pokračující trestnou činnost k trestné činnosti uvedené pod bodem I napadeného rozhodnutí, která byla páchána od 1. 7. 2013 až do 9. 10. 2013. A právě datum 9. 10. 2013 je rozhodující pro ukončení této trestné činnosti před zahájením dalšího trestního stíhání, které odděluje jednotlivé útoky a tedy skutky pokračujícího trestného jednání obžalovaného pod dalšími body II. a III. Zcela logicky však nastává změna tím, že pokud trestná činnost pod bodem x ve věci Okresního soudu Prostějov, sp. zn. 1 T 72/2019 byla dříve ukončena k datu 13. 4. 2013, tedy před vyhlášením odsuzujícího rozsudku ve věci Okresního soudu v Karviné – pobočka Havířov sp. zn. 102 T 149/2012 ze dne 27. 8. 2013, nyní nastává posun ukončení této pokračující trestné činnosti až po tomto odsuzujícím rozsudku, tedy po jeho vyhlášení dne 27. 8. 2013, neboť trestná činnost pod body x + I je ukončena k datu 18. 10. 2013. Trestná činnost pod body x + I je tedy pokračující trestná činnost splňující zákonné podmínky pro ukládání společného trestu k rozhodnutí Okresního soudu v Prostějově pod sp. zn. 1 T 72/2019. Zároveň však je nutné konstatovat, že tato trestná činnost je zahrnuta v navazující souběžné trestné činnosti, a tudíž souhrnných trestech, a to Okresního soudu Frýdek-Místek pod sp. zn. 6 T 132/2013, a dále pak v návaznosti na Okresní soud v Karviné, pobočka Havířov pod sp. zn. 102 T 149/2012. Správně by tak za trestnou činnost pod bodem x + I měl být ukládán pouze společný trest k rozhodnutí Okresního soudu v Prostějově pod sp. zn. 1 T 72/2014. Vzhledem k tomu, že však tento trest je zároveň součástí souhrnných trestů k Okresnímu soudu v Karviné – pobočka Havířov, pod sp. zn. 102 T 149/2012 a konečného souhrnného trestu ve věci Okresního soudu Frýdek Místek pod sp. zn. 6 T 132/2013 je nutné nyní postupovat ve prospěch obžalovaného, když již nelze uložit samostatně souhrnný trest pouze ve věci Okresního soudu Frýdek-Místek pod sp. zn. 6 T 132/2013 v souběhu s trestnou činností k rozhodnutí Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov, pod sp. zn. 102 T 149/2012, a proto odvolací soud pochybení soudu I. stupně napravil tím, že podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 trestního řádu z podnětu odvolání státního zástupce zrušil napadený rozsudek ve výroku o nepodmíněném trestu odnětí svobody a sám znovu rozhodl o uložení trestu jednak za trestnou činnost pod bodem ad. x a I, která je jednak pokračující trestnou činností ve vztahu k rozhodnutí Okresního soudu v Prostějově pod sp. zn. 1 T 72/2014, a právě protože toto rozhodnutí a tento trest je zahrnut i v dalším odsouzení, jedná se i o sbíhající se trestnou činnost s trestnou činností, za níž byl obžalovaný odsouzen jednak rozsudkem Okresního soudu Frýdek-Místek ze dne 21. 9. 2015, č. j. 6 T 132/2013-766 a rovněž tak i rozsudkem Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov ze dne 27. 8. 2013, č. j. 102 T 149/2012-744. Rozsudkem ze dne 21. 9. 2015, poté, kdy obžalovaný jakožto uprchlý požádal o zrušení dřívějších rozsudků, byl obžalovanému uložen konečný souhrnný trest v trvání 4 let a 3 měsíců. Vzhledem k tomu, že u obžalovaného se jedná o spáchání více trestních činů, kdy

nyň přibýlo dalších 9 útoků trestné činnosti, byl obžalovanému tento trest navýšen o 9 měsíců a uložen celkový souhrnný společný trest odnětí svobody v trvání 5 let se zařazením do věznice s ostrahou za současného zrušení výroku o trestu ve věci Okresního soudu Frýdek-Místek sp. zn. 6 T 132/2013 a ve věci Okresního soudu v Karviné, pobočka v Havířově, sp. zn. 102 T 149/2012, když se zároveň jedná o pokračující trestnou činnost, a tedy i splnění podmínky společného trestu ve vztahu k věci Okresního soudu v Prostějově pod sp. zn. 1 T 72/2014.

11. Dále pak je nutné napravit pochybení soudu I. stupně tím, že zahrnul trestnou činnost pod body II. a III. do souběhu s trestnou činností pod body x a I. Zde je nutné konstatovat, že trestná činnost pod bodem II. byla ukončena dne 31. 3. 2014 a pod bodem III. dne 30. 4. 2015, tedy jednoznačně až po vyhlášení prvního odsuzujícího rozsudku ze dne 27. 8. 2013 u Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov pod sp. zn. 102 T 149/2012. Nemůže se tedy v žádném případě jednat o souběžnou trestnou činnost. Naopak odvolací soud doplnil dokazování obsahem spisu Městského soudu v Brně pod sp. zn. 5 T 93/2018, kde za trestnou činnost, která byla spáchána 20. 2. 2018, byl uložen trest rozsudkem ze dne 21. 9. 2018, pod sp. zn. 5 T 93/2018. Trestné činnosti pod body II. a III. napadeného rozhodnutí se tedy obžalovaný dopustil před vyhlášením tohoto rozhodnutí a jsou zde splněny podmínky pro ukládání souhrnného trestu. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 21. 9. 2018, sp. zn. 5 T 93/2018 byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání tří let. Nyní je tedy ukládán trest za další souběžnou trestnou činnost, které se obžalovaný dopouštěl od 10. 2. 2013 až do 30. 4. 2015, a to celkem 25 útoky, kde jednak došlo k dokonání trestného činu se způsobením celkové škody pod bodem II. ve výši 1.084.612 Kč a směřující ke způsobení celkové škody ve výši 1.770.111,50 Kč, a pod bodem III. ke způsobení celkové škody ve výši 1.989.092,69 Kč a směřující ke způsobení škody ve výši dalších 147.276,36 Kč. Zde je tedy ukládán trest obžalovanému jako speciálnímu recidivistovi, který znal výsledky předešlých trestních řízení, přesto se dopouštěl další trestné činnosti, a to v ještě větším rozsahu s rozmyslem a mnohem sofistikovanější formou, pro poškozené téměř neodhalitelnou, a to veden ziskuchtivostí, vůči více osobám a se způsobením vyšší škody. V takovém případě dospěl odvolací soud k závěru, že zcela přiměřené je navýšení tohoto trestu o 2 roky odnětí svobody na celkovou výměru souhrnného trestu odnětí svobody v trvání 5 let rovněž se zařazením do věznice s ostrahou, když předešlá odsouzení nevedly k nápravě a zopakováním uložení souhrnného trestu propadnutí věci. Takový postup byl možný dle § 259 odst. 3 písm. a) a odst. 4 trestního řádu, neboť bylo podáno odvolání ze strany státního zástupce v neprospěch obžalovaného.
12. Dále pak se soud zabýval i napadenými výroky propadnutí věci v odvolání obžalovaného ve vztahu k Disku Seagate XXXXX, dále označovaný jako DISK 1 a ve vztahu k Disku HD Seagate 500 XXXXX, dále označovaný jako DISK 2. Je nutné konstatovat, že sám obžalovaný uznává u DISKU 1 splnění zákonných podmínek pro uložení tohoto trestu, pouze namítá, aby byla tato možnost zvážena odvolacím soudem, když tento disk nebyl bezprostředním výnosem trestné činnosti, avšak obsahoval software, prostřednictvím něhož došlo k páčání trestné činnosti. Zde musí odvolací soud konstatovat, že ohledně disku jsou jednoznačně splněny veškeré zákonné podmínky pro uložení propadnutí této věci, neboť zde byl uložen podstatný software, který sloužil k páčání trestné činnosti. Je nutné konstatovat, že disky spadají pod hardware, kdy tyto často právě slouží pro oddělení softwaru, který je nutný k páčání trestné činnosti a zároveň jej pachatelé nechtějí mít uložený přímo na počítači či notebooku, neboť co se týká disků, jedná se o zjednodušenější manipulaci i ukrytí takového technického prostředku. Zároveň nelze přehlédnout, že disky slouží právě i pro sofistikovanější formu ochrany a přístupu k bitcoinové měně, popř. jakékoliv jiné kryptoměny. Jedná se o tzv. dvoufázové ověření na principu „máš“ a „víš“, neboť tzv. peněženky s bitcoinovou měnou mohou být i ve formě softwarové, která je však mnohem zranitelnější, protože právě protože jsou pouze softwarové, je možné k nim hackerský přístup a stačí pouze privátní klíč. Bezpečnější formou je tedy tzv. hardware peněženka založená

na dvoufaktorovém přístupu, kdy fyzicky je nutné vlastnit předmětný disk, bez jehož vlastnictví se nelze dostat k tzv. bitcoinovým peněženkám a po fyzickém připojení takového disku pak následuje ještě dvoufázová ochrana pomocí dvou hesel, a to jednak k disku a jednak k samotné peněžence. Je zcela zřejmé, že obžalovaný zpřístupnil heslo pouze ke svému notebooku, nikoliv k diskům, čímž zcela znemožnil kontrolu obsahu těchto disků. Je však zřejmé, že obžalovaný má eminentní zájem právě na získání DISKU 2, který byl i obsahem páčání trestné činnosti, za níž byl obžalovaný odsouzen ve věci Městského soudu v Brně pod sp. zn. 5 T 93/2018, kdy vyvinul abnormální snahu o fyzické získání tohoto DISKU 2, popřípadě se dostat právě k jeho obsahu, kdy nejdříve sliboval odměnu v řádu milionů korun a následně pak, že pokud budou zpřístupněna data z předmětného zajištěného externího disku, bude odměna ve výši poloviny z částky 3.284 bitcoinů na předmětném disku se nacházející. Je přitom zcela zřejmé, jak vyplývá z doznání obžalovaného, i ze způsobu páčání trestné činnosti, že obžalovaný právě finanční zisk, který měl z páčání trestných činů, směnil na bitcoiny. Pokud se obžalovaný hájí tím, že prováděl těžbu bitcoinů, pak tato jeho obhajoba je zcela vyvrácena protokolem o ohledání dat z 23. 2. 2022 na č. l. 3.412, kdy nebyl nalezen žádný software na těžbu kryptoměn, ale naopak peněženky pro virtuální měnu. Zde je nutné odvolacím soudem poukázat na to, že kromě fyzického vlastnictví disku je právě nutný veřejný a privátní klíč, který je vygenerován při zakládání kryptoměnové peněženky, kdy veřejný klíč je řada čísel a písmen, a dále pak privátní klíč je za sebou seřazených 12, 18 či 24 anglických slov. Je tedy zřejmé, že pouze prostřednictvím tohoto disku by se obžalovaný mohl dostat k tomu, co získal trestnou činností a směnil na bitcoiny. Z tohoto důvodu i zde je zcela zákonně uložen trest propadnutí věci. Jak je uváděno i v odvolání státního zástupce, právě pomocí tzv. „seedu“, který je vygenerován při prvním použití bitcoinové peněženky a slouží pro bezpečnou obnovu kryptoměnové peněženky, by mohl obžalovaný získat přístup k bitcoinům, které její pomocí spravuje a kdy po celou dobu trestního řízení obžalovaný směřoval svůj postup a způsob obhajoby k získání dat potřebných k tomu, aby získal přístup k další části výnosu své majetkové trestné činnosti.

13. Vzhledem k shora uvedenému tedy odvolací soud neshledal odvolání obžalovaného důvodným, a dle § 256 trestního řádu bylo zamítnuto. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b), cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu),
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 11. 5. 2022

Mgr. Šárka Dufková v. r.
předsedkyně senátu